

'Αλλῆς ἔφθανε πλησίον τοῦ τάφου. Ἐκεῖ, ὁ πιστός του των, πειραθῶ δὲ νὰ ἐξετάσω ἐκ τοῦ σύνεργου τοῦ δρομῆος ἔπεσε ἐκπνεύσας ἐκ τοῦ μόχθου· αἱ δυνάμεις κατοίκους τοῦ τόπου, ὅτε εἶδον μακρόθεν ἐρχόμενον τὸν ἐγκατέλιπον, καὶ ἐλείποθύμησε. Μετ' ὀλίγον, τῷ ἔφην ὅτι διέκρινε θόρυβον συγκεχυμένον φωνῶν· αἱ δυνάμεις του ἐπανήλθον, ἤκουσε προφερόμενον τ' ὄνομά του, καὶ ἠνώεξε τοὺς ὀφθαλμούς· Ἄλλὰ πῶ νὰ εὐρωμεν χρώματα ὅπως σχεδιάσωμεν τὴν εἰκόνα ἧτις παρέστη εἰς τὰ βλέμματά του, πῶ νὰ εὐρωμεν ἐκφράσεις ὅπως ἐκφράσωμεν τὴν ἐκπληξίν του; Διότι ὁ Ἄλλῆς εὐρίσκειτο ἐντὸς τοῦ τάφου.

Εὐρεῖα αἰθουσα μαρμάρου ἐπιστρωμένη παρουσιάσθη εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του, καὶ στήλαι ἰσπίδος ἠγείροντο πανταχόθεν, ἰπιστερόμεναι ὑπὸ χριστῶν κορωνιδῶν ἀδαμαντοκολλήτων· ἐν μέσῳ δὲ ἦταν γεγραμμένα χαρακτῆρι πυρὸς τρία σημεῖα τὰ ὅποια δὲν ἤδυνήθη ἀν' ἐνοήσῃ· οἱ τοῖχοι ὑπὸ κασιμιριῶν καλυπτόμενοι ἀπεικονίζον συμβάντα καὶ ὑποθέσεις ἄγνωστους· συχνοτάτη δ' ἐφάνετο ἀνὴρ ἐντελοῦς καλλονῆς· φέρων σιαυρὸν. Ἐν μέσῳ τῆ ἀλευρῆς ἠγείρετο θρόνος, οὗ ἐπεκρέματο σκιάς ἐκ περρῦρας, μαργαρίταις πεποικιλμένη, καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐκαθίετο γυνὴ λευχιμονοῦσα, ὅσια δὲ τῆς ἐκφράσεως τῶν χαρακτῆρων καὶ τὴν χάριν τοῦ ἱματισμοῦ τῆς στέφανος ἐκ βόδων ἐρυθρῶν ἀνέδειξε ἀπὸ διαδήματος τὸ μέτωπον αὐτῆς, πληθὺς δὲ φανταστικῶν καὶ ἐπιχαρίτων πλασματῶν ἦδον πρὸ ποδῶν τῆς, καὶ τὰ πάντα ἀπηύραζον εἰς χροῦν καὶ τιμαλφίαις λίθους. Τὰ ἐκλεκτότερα ἀχρώματα ἐπλήρουν τὸν ἀέρα, αἱ μελωδικώτεροι συμφωνίαι ἐμέθυον τὰς αἰθῆρες, τέλος, ἡ γυνὴ ἠγέρθη, καὶ μεγαλοπρεπῆς προὐχώρησε πρὸς τὸν Ἄλλῆν.

— Μουτουλάκι, τῷ εἶπε, καὶ ἡ φωνὴ τῆς ἦτο γλυκεία, γνωρίζω τὴν αἰτίαν τῆς ἐλεύσεως σου, καὶ τίποτε μὴ φοβοῦ· διότι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον σέ συνέστησεν εἰς ἐμέ· καὶ ὅτι ταῦτα ἀληθῆ λέγω, λάβε τὸν στεφάνον μου. Ὁ Ἄλλῆς ἤρπαξε τὸν ἀπαίσιον στεφάνον, καὶ παραυτίκα τὰ πάντα ἤλλαξαν ὄψιν. Ἡ χριστιανὴ, διότι αὐτὴ ἀναμφιβόλως ἦτο, ἤρπασθη ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Ἡ συνουσία τῆς μετεβλήθη, καὶ καταχθόνιοι καὶ φοβεροὶ δαίμονες ἀντικατέστησαν τοὺς χαρίεντας ἀγγέλους. Ἡ αἰθουσα ἐπληρώθη βραδείας θειώδους ὁσμῆς, καὶ τὰ πλοῦτη αὐτῆς ἐξηρανίσθησαν, οὐδ' ἦν πλέον ἡ φρικώδης σπῆλαιος, φωτιζόμενον ὑπὸ κυανῶν φλογῶν ἀφροετῶν εἰς θείαν. Καὶ ἡ πληθὺς τῶν κολασμένων ὠρμηπεν γογγύζουσα ἐπὶ τοῦ Ἄλλῃ. . .

Μισσημέρια ἦτο καὶ Βεδουῖνος τις ὠδοιπόροι βεμβάζων ὅτε ὁ ἵππος αὐτοῦ φρίστων ἔστη πρὸ σώματος ἀνθρωπίνου ἐκτάδην κατὰ τὴν ὁδὸν κειμένου, λεύγαν ἀπὸ τοῦ τάφου τῆς χριστιανῆς. Ἡ εὐσπλαγγνία ἐμάλαξε τὴν καρδίαν του, ἀπαγαγὼν δὲ τὸ σῶμα, ὅπερ παρῆχεν ἐτι σημεῖα τινὰ ὑπάρξεως, ἔφερον αὐτὸ εἰς Ἀλγείριον ὅπου διευθύνετο. Ἐν δὲ τῇ πόλει πάντες ἀνεχώρισαν τὸν Ἄλλῃ· ὁ Βεδουῖνος τὸν ἔφερον εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς του, καὶ πλουσίαν ἀμοιβὴν ἔλαβε.

Μετὰ εἰκοσὶν ἔτη τὸ Ἀλγίριον εἶχεν ἀλλάξει κυρίως, καὶ ἐγὼ περιῆγον πρὸς σπουδὴν καὶ σχολίαν αὐτοῦ ὁδοῦ, ἵνα σπουδάσω καὶ μάλιστα τοὺς διαφόρους ἐξελιγμούς ἀνεύγωνα μεταφρασμένα. Ἡ Ἰλιάς καὶ μάστιξ

τὸν τάφον ἐπισκίφει· πολλὰκις ἐπίστησι τὸ θεὸς ἵνα τῷ διηγηθῇ τὰ συμβεβηκότα αὐτῷ, καὶ ἴσως ἦν αὐτῷ περὶ τούτων λέγοντος. Ὁ πατήρ του ἐτελεύτησεν ἀκήμων πρὸ πολλοῦ ὥστε ὁ δυστυχὴς υἱὸς κατήντησε νὰ συντηρηθῇ τοῦ ἐλέους τῶν κατοίκων, ὅτινες, ὡς γνωρίζεις, φέρουσι πρὸς τοὺς παράφρονας σέβας. Ἡ δὲ κατὰ Στέλλα, κυνολογιθέντος τοῦ συμβεβηκότος, καὶ κατὰ ἡμετέραν ἐπιθυμίαν περὶ τούτου εἰς τὸν βιβλίον, εἰς τὰ βιβλία τοῦ Μεζούρη, φύλακος τῶν φαιδρῶν.

Ἐγὼ δὲ οὐδεμίαν πλέον ἐρώτησιν ἐποίησα περὶ τούτων· ἀλλὰ τῇ ἐπαύριον, μεταμφιεσθεὶς εἰς ἀπῆλθον μετὰ πολλῶν κατοίκων τῆς Βελιδίας, καὶ τοῦ ὕψους τοῦ μιντρε ἠδυνήθη νὰ ἴδω τὴν κεφαλὴν τῆς πυρραμίδος τοῦ τῆς χριστιανῆς τάφου. Τὸ νὰ εἶδω χερσὶν νὰ ὑπάγω πλέον μακρὰν ἤθελεν εἶσθαι βλαπτικόν, διότι συμμορία ληρστῶν προσέκαθητο τοῦ ἐπιβουλεύσαντος, ὥστε ἤθελον διατρέξει βεβαία κίνδυνον. Ἐπὶ τὴν ἀπῆλθον ἀρα ἐλπίζων πάντοτε ὅτι ἤθελον ποτε εὐχαριστῆσαι τὴν περιέργειάν μου· ἀλλὰ ματαία ἦν ἡ ἐλπίς ἀπὸ τοῦ χρόνου τούτου αἰ πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο ἐπὶ ὁδοῖ οὐδόλως ἐκαθαρίσθησαν, ἀπῆλθον δὲ τοῦ Ἄλλῃ χωρὶς νὰ δυνηθῶ νὰ ἴδω ἐκ τοῦ πλησίον τὸ πᾶν ἐκεῖνο μνημείον.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

Π. Γ.

ΣΦΡΩΝΥΜΟΣ.

ΔΙΗΓΗΜΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ.

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ,

Ἰ. Π. Β.

Πρέπει νὰ ἔχη τις περισσοτέραν γνώσιν τῶν ληνικῶν γραμμάτων παρ' ὅσην ἔχω ἐγὼ διὰ τὴν μὴτῃ νὰ λαλήσῃ περὶ τῶν Ἑλλήνων. Ἀκούσατε θαυμάζω τὰ συγγραμμάτια τῶν τὰ ὅποια ἐν τῷ ἀνεύγωνα μεταφρασμένα. Ἡ Ἰλιάς καὶ μάστιξ